

ת"פ (בת ים) 1704/22 - גמזו שי נ' מדינת ישראל

ח"נ (בת-ים) 34926-04-24 - גמזו שי נ' מדינת ישראל לשלום בת-ים

ח"נ (בת-ים) 34926-04-24

ת"פ (בת-ים) 1704/22

ת"פ (בת-ים) 1705/22

ת"פ (בת-ים) 1706/22

גמזו שי

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בבתי-ים

[21.07.2025]

כבוד השופטת יעל ענתות

החלטה

1. בפני בקשה לביטול שני פסקי דין שניתנו בהיעדר המבקש לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982. המבקש ביקש לבטל את פסקי הדין האמורים, לקבוע מועד חדש לדיון ולהישפט בגין העבירות בהן הורשע.

2. פסק הדין בת"פ 1704/22, 1705/22 ו-1706/22 ניתן ביום 29.3.2023 (להלן - "פסק הדין הראשון"), זאת לאחר שהמבקש לא התייצב לדיון שנקבע בתיקים ליום 28.3.2023. במסגרת פסק הדין הראשון קבע בית משפט זה (כבוד השופטת ח' מאירוביץ') כי המבקש זומן כדין לדיון ועל המבקש נגזרו קנסות המקור בסכום כולל של 1000 ש"ח. פסק הדין בח"נ 34926-04-24 ניתן ביום 5.6.2024 (להלן - "פסק הדין השני"), זאת לאחר שמבקש לא התייצב לדיון שנקבע בתיק ליום 4.6.2024. במסגרת פסק הדין השני קבע בית משפט זה (כבוד השופטת ח' מאירוביץ') כי המבקש זומן כדין לדיון ועל המבקש נגזר קנס המקור בסכום של 250 ש"ח.

3. ביום 5.6.2025 הגיש המבקש בקשה לבטל את פסקי הדין ולקבוע דיון נוסף בעניינו. לטענתו, לא קיבל את הזימון לדיונים ולמעשה קיבל את ההודעה על פסק הדין הראשון אחרי שמועד התשלום שנקבע בו - חלף. עוד טען המבקש כי הוא סובל ממצב בריאותי נפשי ופיסי מורכב וכי הוא מבקש להביא את הדברים בפני בית המשפט.

4. המשיבה בתגובתה טענה כי מדובר בפסקי דין חלוטים שהוגשו בניגוד לסד הזמנים הקבוע בסעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי (שנתיים לאחר פסק הדין הראשון ושנה לאחר פסק הדין השני), כי המבקש לא תמך את טענותיו באסמכתאות וכי יש לדחות את הבקשה על הסף בשל השיהוי שחלף ולאור עיקרון סופיות הדיון.

5. בתגובה לאמור פנה המבקש בהודעה נוספת אליה צירף מסמכים התומכים בטענותיו ביחס למצב נפשי ובריאותי מורכב ומצב כלכלי דחוק. בהודעה זו הוסיף המבקש כי מדובר בהודעות תשלום שהתקבלו בגין חניה במקומות חניה שלשיתו היו מותרים שכן מדובר ברכב נושא תג נכה.

6. לבקשתי צירפה המבקשת את המסמכים המעידים על כך שהזימונים בוצעו כדין. מהמסמכים שצורפו עולה כי זימון לדיון שהיה קבוע ליום 28.3.2023 נשלח למבקש ביום 15.1.2023 לכתובתו הרשומה במשרד הפנים נכון לאותה עת (רחוב משה דיין 58/11 חולון). אישור המסירה אומנם חזר בציון "לא ידוע במען", אך מדובר בזימון כדין נוכח חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974. לאחר שהמבקש לא שילם את הקנס שהוטל עליו נשלחה לו הודעת תשלום נוספת ביום 4.12.2023. הודעה זו נשלחה לכתובת המעודכנת במשרד הפנים נכון לאותה עת (רחוב רבינוביץ' יהושוע 70/22 חולון). יצוין כי כתובת זו עודכנה אך ביום 23.5.2023, אחרי מועד הדיון האמור.
7. בדומה לכך, זימון לדיון שהיה קבוע ליום 3.6.2024 נשלח למבקש ביום 16.4.2024 לכתובתו הרשומה במשרד הפנים נכון לאותה עת (רחוב רבינוביץ' יהושוע 70/22 חולון). אישור המסירה חזר גם הפעם בציון "לא ידוע במען", אך גם כאן מדובר בזימון כדין נוכח חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי.
8. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע שתי חלופות מכוחן רשאי בית המשפט לבטל פסק דין מרשיע שניתן בהעדר התייצבות נאשם בפלילים: הראשונה, קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו, והשנייה, גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.
9. בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם [פורסם בנבו] (25.3.2018) (להלן - עניין סאלם) קבע כי לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון: "מדוגמאות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובתו הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין; ככלל טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהיה בחו"ל, שהיה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיוצ"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות אלה ללא תימוכין מספיקים" [עניין סאלם, בפסקה 35].
10. לאחר שבחנתי את הבקשה והתגובה וטענות הצדדים שעלו במסגרתן, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
11. המבקש לא עומד באף אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי. טענתו לפיה לא התייצב לדיונים בענייניו בשל העובדה שלא קיבל הזמנה כדין - דינה להידחות. הזמנות לדיון נשלחו למבקש בדואר רשום, לכתובת המעודכנת במשרד הפנים. מאישורי המסירה עולה כי הזימון בוצע כדין. משהוכחה חזקת המסירה לפי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, הרי שלא הוכחה על ידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיונים בענייניו.
12. בנוסף, המבקש לא טען כל טענה המצביעה על כך שייגרם לו עיוות דין אם בקשתו לא תתקבל. הטענה כי מדובר בחניה חוקית נוכח קיומו של תג נכה נטענה בעלמא ולא הובהרה בין אם בטיעון ובין אם במסמכים. משכך, לא הובאה תשתית ראייתית כלשהיא בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה של פסק הדין שניתן בענייניו (ראו בעניין זה רע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל (6.9.2017)).
13. משכך, המבקש הגיש בקשה לביטול פסק דין כשהיא נעדרת תשתית ראייתית כלשהיא לביסוסה, ללא צירוף תצהיר כנדרש בפסיקה, לא עמד הן בנטל להוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון והן בנטל להוכיח כי ייגרם לו עיוות דין אם לא תיענה בקשתו.
- סוף דבר, הבקשה נדחת ופסק הדין עומד בעינו.
- ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, בהעדר הצדדים.